

[Trafikministeren]

hvilket vil medføre en vis omvejskørsel (Toreby Vestergade føres på bro over omfartsvejen ca. 1 km vest for Hiltvej).

Det skal fremhæves, at der kun bliver tale om omvejskørsel i forhold til nogle ganske få ejendomme.

Kommunen har fremsat ønske om tilslutning af Hiltvej til omfartsvejen øst for Toreby. Alternativt har kommunen forespurgt om muligheden for at tillade personbiler at benytte den planlagte stitunnel under omfartsvejen, idet dette vil reducere omvejskørslen for beboere på Hiltvej, der skal mod Nykøbing. Vejdirektoratet har afvist begge muligheder af hensyn til trafikikkerheden.

Umiddelbart forekommer direktoratets afvisning forståelig, og jeg er derfor på det foreliggende grundlag ikke indstillet på at foretage noget i sagen.

Hvis kommunen imidlertid – trods de sikkerhedsmæssige problemer – fastholder ønsket om, at stitunnelen får en sådan udformning, at den muliggør gennemkørsel med personbiler af hensyn til de forholdsvis få beboere på Hiltvej, er jeg indstillet på at bede Vejdirektoratet undersøge muligheder for at etablere en begrænset gennemkørsel.

Spm. nr. S 1665

Til *landbrugsministeren* (13/7 94) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at en landmand, som ønsker at overtage andres braklægningsforpligtelser, kan indgå braklægningsaftaler med mere end én ejendom?«

Begrundelse

Med den særlige miljøbraklægningsordning, som netop er etableret i Storstrøms Amt i samarbejde mellem amtskommunen, landbruget og miljøorganisationerne, har der i forbindelse med etablering af en såkaldt braklægningsbank vist sig et praktisk problem, som relativt nemt burde kunne løses til alles tilfredshed.

Efter de gældende regler kan en ejendom, der vil stille arealer til rådighed for andres braklægningsforpligtelser, kun lave aftale med én ejendom. En større ejendom med betydelige miljøfølsomme arealer må altså ikke lave aftaler med flere. Denne regel forekommer unødigt begrænsende og bureaukratisk og vil være til hinder for den mest smidige og opti-

male anvendelse af den nye miljøbraklægningsordning.

Svar (22/7 94):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Gennemførelsesbestemmelserne omkring overførelse af jordudtagningsforpligtelsen er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 762/94 af 6. april 1994, navnlig artikel 10. I artikel 10, stk. 7, fastsættes følgende: »I tilfælde af overførelse må en producent kun opfylde udtagningsforpligtelsen for én anden producent.«

I drøftelserne med Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af forordningen blev det fra dansk side anført, at man anså bestemmelsen i artikel 10, stk. 7, for unødvendig restriktiv, og at bestemmelsen ville begrænse mulighederne for overførelse af jordudtagning til særligt miljøfølsomme områder.

Kommissionen begrundede bestemmelsen med, at muligheden for at lade en producent gennemføre udtagningen for flere andre producenter ville bevirke, at udtagningen i vidt omfang ville blive lagt på de mindst produktive jorder og i nogle tilfælde endda ville blive lagt på jorder, for hvilke der ellers ikke ville blive søgt om støtte. Dette ville have resulteret i en udhuling af ordningens produktionsbegrænsende effekt samt i nogle tilfælde være en medvirkende årsag til en eventuel overskridelse af de fastsatte basisarealer.

Landbrugsministeriet har således været opmærksom på de problemer, den omhandlede bestemmelse skaber i forbindelse med overførelse af jordudtagning til de udpegede særligt følsomme områder. Da gennemførelsesbestemmelserne til reformen imidlertid hører under Kommissionens kompetence, må jeg konstatere, at Kommissionen ved udstedelsen af forordning (EF) nr. 762/94 har valgt at fastholde bestemmelsen.

Jeg vil nu nøje følge, hvorledes ordningen med overførelse af udtagningsforpligtelsen kommer til at fungere i praksis og om fornødent på ny rejse spørgsmålet over for Kommissionen.